

عنوان مقاله:

جایگاه توامندسازی زنان در برنامه ششم توسعه جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق، علوم سیاسی، سیاست اسلامی و فقه اسلامی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده‌گان:

ریحانه باطنی نوش آبادی - دانشجوی دکتری، رشته مطالعات زنان، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

مریم محسنی - دانشجوی دکتری، رشته مطالعات زنان، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

خلاصه مقاله:

شاکله جوامع را مردان و زنان تشکیل می‌دهند که توجه به هریک از دو طیف، موجب بهبود شرایط جامعه خواهد شد. برنامه‌های توسعه از جمله برنامه‌های به کار گرفته در جوامع مدرن است که در ایران نیز از دوران پیش از انقلاب اسلامی و هم‌زمان با دوران مدرنیته در ایران در قوانین لحاظ شد و تاکنون نیز ادامه دارد. این برنامه‌ها در دو دهه اخیر بیش از پیش به زنان توجه نموده است که از آن حمله برنامه ششم توسعه است. هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی جایگاه توامندسازی زنان در برنامه ششم توسعه کشور است. جمع آوری یافته‌ها به صورت استنادی - کتابخانه ای و روش تحلیل داده‌ها، تحلیل محتوای کیفی است. یافته‌های حاصل از این پژوهش، حاکی از آن است که برنامه ششم توسعه جمهوری اسلامی ایران در گفتمان اعتدال، در کنار توامندسازی همه آحاد جامعه به توامندسازی زنان نیز توجه داشته است. شاخص‌هایی که برای توامندسازی زنان به دست آمد شامل توامندسازی زنان آسیب پذیر، توامندسازی حوزه‌های مختلف، توامندسازی اقشار مختلف و توامندسازی علمی هستند که دارای ۲۵ زیرمقوله است. با توجه به موارد به دست آمده می‌توان اذعان داشت طراحان برنامه ششم به نقش مستقیم زنان در رشد و تعالی جامعه نیز توجه داشته اند؛ چراکه در شش مورد از موارد به دست آمده، زنان مورد خطاب قرارگرفته اند که شامل توامندسازی زنان قشر آسیب پذیر، رصد ارتقای زنان و خانواده، تقویت جایگاه امور زنان و خانواده و درنهایت استیفاده حقوق زنان می‌باشند.

کلمات کلیدی:

زنان؛ توامندسازی؛ برنامه توسعه ششم؛ عدالت جنسیتی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2068056>

